

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 214 din 04.03.2020

Dosar nr.: 369/2019

Petiția nr.: 3222/11.06.2019

Petent:

Reclamați: Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, Ministerul Afacerilor Interne, Inspectoratul Județean pentru Situații de Urgență Podul Înalt al Județului Vaslui

Obiect: modul de salarizare diferit a persoanelor care lucrează 8 ore pe zi comparativ cu persoanele care lucrează în ture de 24 cu 48 de ore

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență – București, str. Banu Dumitrache 46, sector 2

Ministerul Afacerilor Interne

Inspectoratul Județean pentru Situații de Urgență Podul Înalt al Județului Vaslui – str. Castanilor 9, județ Vaslui

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul consideră discriminatoriu modul de salarizare a persoanelor care lucrează 8 ore pe zi comparativ cu persoanele care lucrează în ture de 24 cu 48 de ore.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 3222/18.06.2019 și 3394/18.06.2019, a citat părțile pentru data 02.07.2019.

5. Prin intermediul acelorași adrese, Colegiul director a invocat din oficiu excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru aspectele ce țin de înlăturarea consecințelor faptelor de discriminare și, totodată, excepția tardivității.

6. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

7. Petentul, subofițer operativ principal, consideră că este discriminat în privința modalității de plată a majorării salariale pentru personalul inspectoratelor generale pentru situații de urgență și unitățile subordonate. Petentul își execută serviciul în program de ture, de 24 cu

48 de ore.

8. Astfel, acesta precizează că există o procedură care face referire la două categorii de personal: personalul care își desfășoară activitatea de luni până vineri, 8 ore pe zi și personalul care își desfășoară activitatea în ture de 24 cu 48 de ore de recuperare. Ambele categorii de personal au statut de militari, sunt operativi, cu funcția de subofițer operativ principal.

9. Petentul menționează că procedura PO – 56 –DF emisă de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență dezavantajează personalul care lucrează în regim 24/48 în comparație cu personalul care își desfășoară activitatea cu program de 8 ore pe zi, de luni până vineri.

10. Procedura menționată prevede respectarea drepturilor privind plata sâmbetelor, duminicilor, sărbătorilor legale, plata orelor suplimentare și dreptul la concediul plătit doar pentru personalul care își desfășoară activitatea în program de lucru de 8 ore.

Sușinerile reclamațiilor:

Inspectoratul pentru Situații de Urgență "Podul Înalt" al Județului Vaslui

11. Reclamata, prin punctul de vedere depus la dosar, înregistrat cu 3827/02.08.2019, invocă excepția tardivității introducerii petiției și excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, obiectul sesizării fiind de competența instanțelor de judecată.

12. Reclamatul menționează că petentul a introdus deja o acțiune civilă în instanță cu privire la acordarea drepturilor bănești.

13. Petentul își desfășoară activitatea în program de lucru în ture, în conformitate cu fișa postului. La programul de lucru de 24 de ore cu 48 ore recuperare pentru personalul care execută serviciul de permanență se instituie o excepție de la regula generală a organizării muncii. Astfel, personalul din această categorie va fi în situația în care va presta muncă în zilele de sărbători legale, art. 139 din Codul muncii stabilind care sunt aceste sărbători, făcând precizarea în art. 141 că prevederile art. 139 nu se aplică în locurile de muncă în care activitatea nu poate fi întreruptă din cauza caracterului procesului de producție sau specificului unității.

14. Petentul se raportează la o situație total diferită de cea în care se află, criticând Procedura PO – 56 –DF, considerând că prin aceasta se produce o discriminare deși veniturile acestuia sunt considerabil mult mai mari decât al personalului cu program de lucru 8 ore/zi de luni – vineri.

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență

15. Reclamatul, în punctul de vedere depus la dosar, invocă excepția tardivității introducerii petiției și a necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, considerând că obiectul petiției este de competența instanțelor de judecată.

16. În ultimii ani, încadrarea cu personal a înregistrat o tendință descrescătoare iar din luna februarie 2015 a fost adoptată măsura de trecere la un program de lucru de 24/48 ore, în limita a 91-93 de ture de serviciu pe an.

17. Din totalul echipajelor dedicate pentru autospecialele de stingere a incendiilor și

ambulanțele SMURD, 74 % sunt încadrate zilnic pe tura de serviciu prin cuplaj cu alte categorii de tehnică operativă.

18. Începând cu anul 2015 personalul militar beneficiază de o majorare de 75 % pentru munca prestată în zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale, în timpul programului normal de lucru. De asemenea personalul militar mai poate beneficia și de o majorare de 100% pentru munca prestată în zile de repaus și sărbători legale peste programul normal de lucru, dacă nu se poate acorda timp liber corespunzător. În situația în care se acordă majorarea de 100% nu se mai poate acorda și timp liber corespunzător.

19. Directiva privind timpul de lucru nu abordează aspectul remunerării (metodele de plată și diversele rate de salarizare putând fi stabilite la nivel național) singura excepție fiind cea a renumerației care trebuie să fie asigurată pe durata concediului anual al lucrătorilor.

20. Se invocă și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția contencios administrativ și fiscal nr. 664/10.02.2009 precum și Decizia nr. 442/2013 a Curții Constituționale, Decizia nr. 407/13.06.2017. Totodată ar trebui avută în vedere și Decizia nr. 323/20196a Curții Constituționale care a reținut că instituirea unui tratament juridic distinct pentru anumite categorii socioprofesionale, așa cum sunt și cadrele militare în activitate este fundamentată pe un criteriu obiectiv care ține de specificul activității acestora și care justifică instituire unor drepturi și obligații specifice.

21. Se solicită să se rețină că, timpul de lucru este adaptat și particularizat misiunilor din competență iar afirmațiile petentului sunt vădit nefondate urmând a respinge petiția ca neîntemeiată.

Ministerul Afacerilor Interne

22. În punctul de vedere înregistrat cu nr. 3921/09.07.2019, reclamatul invocă excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, considerând că aspectele semnalate de petent vizează existența și aplicarea unor norme juridice stabilite printr-un act normativ la nivel de lege. Față de aspectele de mai sus, reclamatul face trimitere la Decizia nr. 997/2008 a Curții Constituționale.

23. Punctul de vedere al reclamatului coincide cu precedentul.

V. Motivele de fapt și de drept

24. În fapt, Colegiul director reține că petentul consideră că este discriminat la acordarea unor drepturi salariale ce decurg din desfășurarea programului de lucru, în comparație cu categoria de personal care își desfășoară serviciul în ture și cea cu program zilnic de 8 ore, de luni până vineri.

25. Colegiul director constată că în conformitate cu Procedura operațională 56-DF din 05.06.2018 s-a acordat o creștere salarială persoanelor care au desfășurat activități în zilele de sâmbătă, duminică, de sărbători legale și în alte zile în care conform reglementărilor în vigoare nu se lucrează, dacă nu lucrează în ture. Această creștere s-a acordat conform prevederilor legale pentru a aplica o salarizare unitară.

26. Colegiul director respinge excepția de necompetență materială, invocată de al doilea reclamant, având în vedere faptul că obiectul petiției reprezintă o procedură care nu are caracter de lege. Colegiul director respinge această excepție, întrucât nu analizează

interpretarea și aplicarea legii, ci modul diferit de salarizare diferit al persoanelor care lucrează 8 ore pe zi comparativ cu persoanele care lucrează în ture de 24 cu 48 de ore.

27. Colegiul director respinge excepția tardivității petiției, având în vedere faptul că procedura de calcul al salariilor produce efecte și în prezent.

28. O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

29. Astfel se poate considera discriminare:

- a. o diferențiere
- b. bazată pe un criteriu
- c. care atinge un drept.

30. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al O.G. nr. 137/2000: „exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”).

31. Prin nediferențiere judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (Marckx împotriva Belgiei, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (Van der Mussele împotriva Belgiei, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit, 30 iulie 1998, §75).

32. Colegiul director reține că, în conformitate cu jurisprudența CEDO, statele contractante au o marjă de apreciere în a stabili dacă și în ce măsură diferențele în situații de altfel similare justifică un tratament diferit în drept. Marja de apreciere variază în funcție de împrejurări, obiectul și fondul cauzei. (Rasmussen împotriva Danemarcei, 28 noiembrie 1984, §40). Chiar dacă statele au o marjă de apreciere, justificarea trebuie evaluată în raport cu principiile care prevalează în mod normal într-o societate democratică (Ünal Tekeli împotriva Turciei, 16 noiembrie 2004, §50). Marja de apreciere este mai largă în domeniul măsurilor generale de strategii economice sau sociale, întrucât autoritățile naționale sunt cele care cunosc mai bine decât o instanță internațională care sunt interesele publice în domeniul economic și social (Zeman împotriva Austriei, 29 iunie 2006, §33).

33. În practică, se constată că nu există diferențe salariale sau diferențe privind plata unor sporuri acordate în funcție de modul în care se efectuează activitatea (8 ore pe zi sau în ture). Colegiul director observă că petentul nu a făcut o comparație între el și o altă persoană, care ar beneficia de o situație mai favorabilă (având un salariu mai mare sau sporuri mai mari), aflându-se într-o postură diferită.

34. Astfel, Colegiul director constată că petentul nu se află într-o situație comparabilă cu personalul la care face referire (cei care își desfășoară activitatea 8 ore pe zi). Pentru fiecare regim temporal de desfășurare a activității se aplică normele corespunzătoare care

prevăd acordarea drepturilor salariale diferite, în funcție de specificitatea fiecărui program de lucru și în conformitate cu contractele de muncă.

35. În consecință, faptele sesizate nu reprezintă discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Se respinge excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării;
2. Se respinge excepția tardivității introducerii petiției;
3. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare. Nu sunt situații similare.
4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii: -

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita:

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA - Membru

JURA CRISTIAN - Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 05.03.2020

M.L./A.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.